

מסורת הש"ס

(א) [לקמן יז: ג] שם, (ג) [בס"א: יז] טז"ר, (ד) [לקמן ת,א] (ס) [ז"ל לפני עזר וכן לקמן] (ו) [בספחים כג: א], (ז) [בס"א במקום יום א' נוסף ד"ה: טז"ר ההיך נטעונו על אותו האיש שז"ה להם לעשות להם יום אחד ב"א בשבת], (ח) [נצי' סנהדרין גז: ג], (ט) [ולפ"ל ב: ג], (י) [ז"ל ואה"ל, (כ) גראה שאלו המצות שיבי' לך? ו' עמוד א' סוף דבור המתחיל גראה, (ג) [נצי' היטב מוס' חולין קמ. ד"ה טריפות], (מ) [וב"כ רש"י לקמן גל. ד"ה ודלמא], (ס) [נצי' מוס' זכחם קנח. ד"ה ודלמא], (ס) [בס"א: יז טז"ר],

גליון הש"ס

גמ' דאית ליה בהמה לדידיה. עיין לקמן דף יד ע"ב תוס' ד"ה מקום:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה הן בלא ובי' יום איד (יפ' יום א' לאסור כשאר יום אדס) תל"מ וי"ב הגה"ה הא: (ג) ד"ה או דלמא ובי' ים מקשים ני"ב וע"ל דף יב במה שפירש"י ותוס' במשנה דתנזית מעשרות:

מוסף רש"י

ברדמין לך. ולא טרפה, הלכך מכל המי מחוסר אבר אלא (דקטן נג). ודלמא נח גופיה טרפה הוה. ואע"ג דמי כמה שנים, דלמא טריפה חיה סביבה ליה, ה"ל לא נפקא מחתך למעוטי טריפה ואח"כ מכל המי למעוטי ולא נמשמטת דעת, דהא טריפה חיה, אלא מריטורא, ומפריש להאי המי לצון כדילמא, וטריפה הוא דלימטעט אכל מחוסר אבר לא. (שם) תמים בדיכוי. עיני וסכלן (נחב"ם קסז). לחיות זרע למה ל"י. הא לימטעט טריפה (דקטן נא), אין מאתך. טריפה הוא דממעטעט אכל זקן וסריס מחמת חולי דלאא אמניא לזוואת בעלמא אחר רחמנא בעלמא אחר רחמנא בעלמא וטריפה לא נישל שחמות בתיבה, אכל לעשות פירות לא איכפת ואפילו זקן וסריס ליעול, קמ"ל (שם). לזוואת בעלמא. אתך לאו למירש דדומין לך אלא להדישו שאיט עשה אלא לכבודו להיות לו לזוואת כוב (קסז). רחמנא זרע. לאו לזוואת צני לכו ומשעת על כרחי אתך ויחיה הוא למירש ביה דדומין לך (שם). יום א' כו' לעולם אסור. שלשה לפני וששה לאחריו והוא עממא, כלומר כל שבעת ימי השבת (לקטן ט). ואילו הן אידיהן. דלסורין ג' ימים לפנין (לקטן ח). אחר תקופה. היא תקופת ענת ובי' עושין ח' ימים רזאין אז כדלקמן (שם). ויטמך. שלשה טמיקין לומר קלנדא קרי אותן דלפני התקופה (שם).

חמים **דכרכיו**. עניו ושפל רוח: **לדיק במעשיו**. בלא חמס: **לזוואת בעלמא**. לעמוד עמו י"ב חדשים בתיבה ומיהו טריפה לא תעילל שלא תמות ובטל הזוואת אכל זקן וסריס שפיר דמי קמשמע לן: הן **ואידיהן**. שלשה ולא הוו להו אלא שני ימים קודם: או דלמא הן שלשה לבד האיד: **סנא נמי שלשה לאחריהן**. אע"ג דליתנהו אלא שנים דהא חשבינן לאיד כהדי קמיא קרי להו לבתראי נמי ג' וקא חשיב לאיד כהדייהו: **יום א'י' לדברי רבי ישמעאל לעולם אסור**. לעשות עמהן משא ומתן ג' ימים לפני יום א'י' וג' ימים לאחריו הרי כל השבת כולה: **ארבעה וחמשה**. רביעי בשבת וחמישי בשבת: **ח' ימים לפני**. תקופת ענת הוי אדיהן כל שמונה: **וסימך**. דלא תימא קלנדא לפני התקופה וסטרגלייא לאחר התקופה: **אחור וקדם לרסני**. אחור כתיב ברישא ומתניתין נמי האיד דלאחר התקופה מנא ברישא: **ואי ס"ד**. יום איד קא חשיב במתניתין עם ימים שלפניו: **עשרה**. ימים הוו להו ואמאי קמני שלשה עשרה צני למתני מאחר דק"ל דשמונה ימים מושך ימי האיד: **ליסני אידיהן של עוזדי כוכבים שלשה ימים**. אסור לשאת ולתת עמהם דמשמע הכי כשמגיעין ימי **אידיהן** אסור שלשה ימים משאם ומתנס ולמה לי למיתני לפני דמשמע לפני האיד שלשה: **וכי תימא להכי סנא לפני למעוטי לאחר**.

דאי הוה מני סתמא לא הוה ידעינן הך שני ימים לבד האיד מתי אי לפני אי לאחר ולהכי סנא לפני לפני שאתם לאחר: **ליסני אידיהן של עוזדי כוכבים שלשה ימים לפניהם**. אסורין דלישתמע דתנא דידן באדיהן איירי אלא מדלא אדכר במתני' לאסור כלל ש"מ כל הך ג' דקתני במתני' אלפני קאי ואידיהן ממילא משתמע דכ"ש דאסור והן בלא אידיהן קתני: **משום הרווחה**. דרווח ואילי ומודה לעבודת כוכבים ועבר ישראל משום(י) לא ישמע על פיד (שמות כג): **ולפני עור**. דמזבין ליה בהמה ומקריבה לעבודת כוכבים וצני נח נלטוו עליה דהיא אחת משבע מלות גד' מיתות כסנהדרין (דף נז.) וגהי דלמקנ"ט עמד והתיקן מיהו אל יעצרו על דידך שהרי עמידין הן ליתן את הדין על שאין מקיימין אותן ואע"פ שאין להן שגר בקיומם י' ואהני קא עבר ישראל משום ולפני עור לא תתן מכשול ^(י) (בחיולל שנת משום ממנאל חפנך ודבר דבר [ישעיה נח]): **דא"ס ליה בהמה**. לעובד כוכבים להקריב ואי לא מוצין ליה ישראל אפ"ה פלח ליה גדדיה:

והשתא דנפקא לן מאתך בו'. וא"ת למ"ד טריפה אינה יולדת ונפקא לן טריפה מלחיות זרע וא"כ אתך ל"ל ואין לדחות דאורייתא דקרא הוא דהא גצי משה דרשנין (סנהדרין דף יז:): אתך בדומין לך וי"ל דדרשנין ה"נ אתך שיהו טפלין לך כדררשינן (בב"מ דף סג.) וחי אחיך עמך דהא חייך קודמין לחיי חצירך וצבראשית רבה דריש והיה לך ולהם לאלהה הם טפלים לך ואי אתה טפל להם: **ואי ס"ד הן ואידיהן עשרה יומי הוו**. פ"י אא"צ דבשלשה ימים דקא חשיב סנא דמתני' אין ימי האיד כחשבונס אלא לפעמים שיום האיד אחד או שנים או כגון אלו ניחא דהשתא נקט דלעולם לפני האיד אסור לשאת ולתת עמהן שלשה ימים אלא"ה דלעולם עם האיד מחשבים השלשה ימים היכי קתני בטר הכי אלו הן אידיהן קלנדא דמשמע שאז אסור לשאת ולתת עמהן שלשה ימים ולימא דעשרה הוו וז"ל שיש הפסק בין קלנדא לטטרטוריא לכל הפחות ב' ימים מדקאמר עשרה יומי הוו א"כ יש שני ימים לפני קלנדא שאין צו איד וסברא נמי הוא דלמרינן לקמן שח' ימים של קלנדא הם כנגד ח' ימים עוזבים שעשה אדם הראשון ומסתמא לא עשאם מיד אחר התקופה שהרי לא היה יכול להצין מיד אריכות הימים: **אלא ש"מ הן בלא אידיהן ש"ב**. תימנה לי אמאי לא קאמר מתני' נמי דיקא דהן בלא אידיהן מדקתני סנא לפני אידיהן ג' ימים דאי ס"ד הן ואידיהן ליתני לפני אידיהן שני ימים וכי תימנא דאכתי הוה מיציעי ליה אי הוה איד כצנל כפיעטא דלא מדלא הוה מני לפני אידיהן יום אחד קל להצין וז"ע: **הן בלא אידיהן ש"ב**. והא דלינטריך שמואל לאשמועינן לדברי ר' ישמעאל לעולם אסור דלא תימא כיון דאין לו היתר לעולם שזקנין ליה רווחא להתיירו כשום פעם אי נמי ה"א דסבר רבי ישמעאל בזה כרצנן דלא אסרי לאחריו אי נמי אשמעינן דחשיב יום איד (א) פ"י יום א' י' לאסור כשאר יום אדס: **א' דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול**. ^(ב) י'ש מקשין מכאן לפ"ה דמתני' דפ"י דלמא ולשאת היינו מקח וממכר תינת מכר אכל מקח מאי לפני עור איכא ושמאי י"ל שממליא לו מעות לקנות כרכי עבודת כוכבים:

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

אלא **למ"ד טריפה יולדת מאי איכא למימר**. פירוש ולדידיה אלנטריך מכל המי למעט טריפה וא"ת טריפה נמי היכי מימעט' מהאי קרא הא מאן דאית ליה טריפה יולדת כל שכן דאית ליה נמי טריפה חיה דאפילו למאן דלמר טריפה אינה יולדת אמר

ט דיכול להיות דאית ליה דמיה וא"כ היכי ממעטת מקרא דמכל המי הרי הכי מכל המי שיהא כולו צריא חורין ולא חולה וטריפה אע"ג דהוא חי מ"מ אינה צריאה אלא חולה כל ימיה וממעטה והולכת וממעט שפיר מהאי קרא דמכל המי טפי ממחוסר אבר שכולו צריא וחי חוץ מאבר אחד וכן פירש רש"י לקמן פרק רבי ישמעאל (דף נא.):

אתך בדומין לך. ומ"מ ליכא למעט מהכא מחוסר אבר וצעל מוס כיון שלא היה לרין אלא לקיום העולם ומיהו קשיא דהא קיימינן אליבא דמ"ד טריפה יולדת וא"כ טריפה היכי ממעטינן ושמא י"ל דמכל המי אלינטריך למעט מחוסר אבר דאי לא כתיב אלא אתך הוה מוקמינן ליה למחוסר אבר ולא לטריפה דמסתבר טפי למעוטי מחוסר אבר דמאזים מטריפה דלא מאסיה שאין כאן חסרון וגם יש הרבה טריפות שאין ניכר הר"י והא דלמר לעיל (דף ה:) האי מיבעי ליה למעוטי טריפה אס כן משמע דמסתבר טפי למעוטי טריפה היינו ממיעוט דכל המי דמשמע צריא ולא טריפה אכל מחוסר אבר כגון אחין וכיוצא בו צריא גמור הוא כשא"ר הגוף כדפירשית לעיל: **ודלמא** נח גופיה **טריפה חיה**. ואע"ג שמי לאחר מכאן שנים רבות מ"מ בזהמה שעה לא היה יודע אם היה טריפה או שלם שזינת מלהביא טריפה מטעם דומין לך ולא נהירא תיורן זה דע"כ לא הזהירו אלא מטרפות הגלוי ויניכר כטרפות שצמחר לא היה יכול להבחין אלא י"ל דהשתא קאי כמ"ד חיה י' דקסבר טריפה חיה מדע דהא קיימין אליבא דמ"ד טריפה יולדת ולדידיה טריפה נמי חיה ^ט: **תמ"ם כתיב ביה**. וא"ת גצי קרבן (מנחות דף ה:) למה אנו מנריכין מן הצקק להוילא טריפה מיפוק ל' מתמיס יו"ל דהתם סברא הוא למדרש תמים ולא צנל מוס דמגוה לגבוה יותר מטרפות מדע

דבעל מוס מגוהה הוא ציזרת דכתיב גצי בעלי מומין לגבוה הקריצוה נא לפחתך הירצך והיינו טעמא דניכר אכל טרפות יש שאינו ניכר ועוד דקרא גופיה בצהי"א מעטיה תמים יהיה לרצון כל מוס לא יהיה צו משמע הא אית ביה מוס לא מיקרי תמים:

דאורייתא דקרא הוא דהא גצי משה דרשנין (סנהדרין דף יז:): אתך בדומין לך וי"ל דדרשנין ה"נ אתך שיהו טפלין לך כדררשינן (בב"מ דף סג.) וחי אחיך עמך דהא חייך קודמין לחיי חצירך וצבראשית רבה דריש והיה לך ולהם לאלהה הם טפלים לך ואי אתה טפל להם: **ואי ס"ד הן ואידיהן עשרה יומי הוו**. פ"י אא"צ דבשלשה ימים דקא חשיב סנא דמתני' אין ימי האיד כחשבונס אלא לפעמים שיום האיד אחד או שנים או כגון אלו ניחא דהשתא נקט דלעולם לפני האיד אסור לשאת ולתת עמהן שלשה ימים אלא"ה דלעולם עם האיד מחשבים השלשה ימים היכי קתני בטר הכי אלו הן אידיהן קלנדא דמשמע שאז אסור לשאת ולתת עמהן שלשה ימים ולימא דעשרה הוו וז"ל שיש הפסק בין קלנדא לטטרטוריא לכל הפחות ב' ימים מדקאמר עשרה יומי הוו א"כ יש שני ימים לפני קלנדא שאין צו איד וסברא נמי הוא דלמרינן לקמן שח' ימים של קלנדא הם כנגד ח' ימים עוזבים שעשה אדם הראשון ומסתמא לא עשאם מיד אחר התקופה שהרי לא היה יכול להצין מיד אריכות הימים: **אלא ש"מ הן בלא אידיהן ש"ב**. תימנה לי אמאי לא קאמר מתני' נמי דיקא דהן בלא אידיהן מדקתני סנא לפני אידיהן ג' ימים דאי ס"ד הן ואידיהן ליתני לפני אידיהן שני ימים וכי תימנא דאכתי הוה מיציעי ליה אי הוה איד כצנל כפיעטא דלא מדלא הוה מני לפני אידיהן יום אחד קל להצין וז"ע: **הן בלא אידיהן ש"ב**. והא דלינטריך שמואל לאשמועינן לדברי ר' ישמעאל לעולם אסור דלא תימא כיון דאין לו היתר לעולם שזקנין ליה רווחא להתיירו כשום פעם אי נמי ה"א דסבר רבי ישמעאל בזה כרצנן דלא אסרי לאחריו אי נמי אשמעינן דחשיב יום איד (א) פ"י יום א' י' לאסור כשאר יום אדס: **א' דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול**. ^(ב) י'ש מקשין מכאן לפ"ה דמתני' דפ"י דלמא ולשאת היינו מקח וממכר תינת מכר אכל מקח מאי לפני עור איכא ושמאי י"ל שממליא לו מעות לקנות כרכי עבודת כוכבים:

ו. לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

אלא **למ"ד טריפה יולדת מאי איכא למימר**. פירוש ולדידיה אלנטריך מכל המי למעט טריפה וא"ת טריפה נמי היכי מימעט' מהאי קרא הא מאן דאית ליה טריפה יולדת כל שכן דאית ליה נמי טריפה חיה דאפילו למאן דלמר טריפה אינה יולדת אמר

ט דיכול להיות דאית ליה דמיה וא"כ היכי ממעטת מקרא דמכל המי הרי הכי מכל המי שיהא כולו צריא חורין ולא חולה וטריפה אע"ג דהוא חי מ"מ אינה צריאה אלא חולה כל ימיה וממעטה והולכת וממעט שפיר מהאי קרא דמכל המי טפי ממחוסר אבר שכולו צריא וחי חוץ מאבר אחד וכן פירש רש"י לקמן פרק רבי ישמעאל (דף נא.):

אתך בדומין לך. ומ"מ ליכא למעט מהכא מחוסר אבר וצעל מוס כיון שלא היה לרין אלא לקיום העולם ומיהו קשיא דהא קיימינן אליבא דמ"ד טריפה יולדת וא"כ טריפה היכי ממעטינן ושמא י"ל דמכל המי אלינטריך למעט מחוסר אבר דאי לא כתיב אלא אתך הוה מוקמינן ליה למחוסר אבר ולא לטריפה דמסתבר טפי למעוטי מחוסר אבר דמאזים מטריפה דלא מאסיה שאין כאן חסרון וגם יש הרבה טריפות שאין ניכר הר"י והא דלמר לעיל (דף ה:) האי מיבעי ליה למעוטי טריפה אס כן משמע דמסתבר טפי למעוטי טריפה היינו ממיעוט דכל המי דמשמע צריא ולא טריפה אכל מחוסר אבר כגון אחין וכיוצא בו צריא גמור הוא כשא"ר הגוף כדפירשית לעיל: **ודלמא** נח גופיה **טריפה חיה**. ואע"ג שמי לאחר מכאן שנים רבות מ"מ בזהמה שעה לא היה יודע אם היה טריפה או שלם שזינת מלהביא טריפה מטעם דומין לך ולא נהירא תיורן זה דע"כ לא הזהירו אלא מטרפות הגלוי ויניכר כטרפות שצמחר לא היה יכול להבחין אלא י"ל דהשתא קאי כמ"ד חיה י' דקסבר טריפה חיה מדע דהא קיימין אליבא דמ"ד טריפה יולדת ולדידיה טריפה נמי חיה ^ט: **תמ"ם כתיב ביה**. וא"ת גצי קרבן (מנחות דף ה:) למה אנו מנריכין מן הצקק להוילא טריפה מיפוק ל' מתמיס יו"ל דהתם סברא הוא למדרש תמים ולא צנל מוס דמגוה לגבוה יותר מטרפות מדע

אתך בדומין לך. ומ"מ ליכא למעט מהכא מחוסר אבר וצעל מוס כיון שלא היה לרין אלא לקיום העולם ומיהו קשיא דהא קיימינן אליבא דמ"ד טריפה יולדת וא"כ טריפה היכי ממעטינן ושמא י"ל דמכל המי אלינטריך למעט מחוסר אבר דאי לא כתיב אלא אתך הוה מוקמינן ליה למחוסר אבר ולא לטריפה דמסתבר טפי למעוטי מחוסר אבר דמאזים מטריפה דלא מאסיה שאין כאן חסרון וגם יש הרבה טריפות שאין ניכר הר"י והא דלמר לעיל (דף ה:) האי מיבעי ליה למעוטי טריפה אס כן משמע דמסתבר טפי למעוטי טריפה היינו ממיעוט דכל המי דמשמע צריא ולא טריפה אכל מחוסר אבר כגון אחין וכיוצא בו צריא גמור הוא כשא"ר הגוף כדפירשית לעיל: **ודלמא** נח גופיה **טריפה חיה**. ואע"ג שמי לאחר מכאן שנים רבות מ"מ בזהמה שעה לא היה יודע אם היה טריפה או שלם שזינת מלהביא טריפה מטעם דומין לך ולא נהירא תיורן זה דע"כ לא הזהירו אלא מטרפות הגלוי ויניכר כטרפות שצמחר לא היה יכול להבחין אלא י"ל דהשתא קאי כמ"ד חיה י' דקסבר טריפה חיה מדע דהא קיימין אליבא דמ"ד טריפה יולדת ולדידיה טריפה נמי חיה ^ט: **תמ"ם כתיב ביה**. וא"ת גצי קרבן (מנחות דף ה:) למה אנו מנריכין מן הצקק להוילא טריפה מיפוק ל' מתמיס יו"ל דהתם סברא הוא למדרש תמים ולא צנל מוס דמגוה לגבוה יותר מטרפות מדע

דבעל מוס מגוהה הוא ציזרת דכתיב גצי בעלי מומין לגבוה הקריצוה נא לפחתך הירצך והיינו טעמא דניכר אכל טרפות יש שאינו ניכר ועוד דקרא גופיה בצהי"א מעטיה תמים יהיה לרצון כל מוס לא יהיה צו משמע הא אית ביה מוס לא מיקרי תמים: דאורייתא דקרא הוא דהא גצי משה דרשנין (סנהדרין דף יז:): אתך בדומין לך וי"ל דדרשנין ה"נ אתך שיהו טפלין לך כדררשינן (בב"מ דף סג.) וחי אחיך עמך דהא חייך קודמין לחיי חצירך וצבראשית רבה דריש והיה לך ולהם לאלהה הם טפלים לך ואי אתה טפל להם: **ואי ס"ד הן ואידיהן עשרה יומי הוו**. פ"י אא"צ דבשלשה ימים דקא חשיב סנא דמתני' אין ימי האיד כחשבונס אלא לפעמים שיום האיד אחד או שנים או כגון אלו ניחא דהשתא נקט דלעולם לפני האיד אסור לשאת ולתת עמהן שלשה ימים אלא"ה דלעולם עם האיד מחשבים השלשה ימים היכי קתני בטר הכי אלו הן אידיהן קלנדא דמשמע שאז אסור לשאת ולתת עמהן שלשה ימים ולימא דעשרה הוו וז"ל שיש הפסק בין קלנדא לטטרטוריא לכל הפחות ב' ימים מדקאמר עשרה יומי הוו א"כ יש שני ימים לפני קלנדא שאין צו איד וסברא נמי הוא דלמרינן לקמן שח' ימים של קלנדא הם כנגד ח' ימים עוזבים שעשה אדם הראשון ומסתמא לא עשאם מיד אחר התקופה שהרי לא היה יכול להצין מיד אריכות הימים: **אלא ש"מ הן בלא אידיהן ש"ב**. תימנה לי אמאי לא קאמר מתני' נמי דיקא דהן בלא אידיהן מדקתני סנא לפני אידיהן ג' ימים דאי ס"ד הן ואידיהן ליתני לפני אידיהן שני ימים וכי תימנא דאכתי הוה מיציעי ליה אי הוה איד כצנל כפיעטא דלא מדלא הוה מני לפני אידיהן יום אחד קל להצין וז"ע: **הן בלא אידיהן ש"ב**. והא דלינטריך שמואל לאשמועינן לדברי ר' ישמעאל לעולם אסור דלא תימא כיון דאין לו היתר לעולם שזקנין ליה רווחא להתיירו כשום פעם אי נמי ה"א דסבר רבי ישמעאל בזה כרצנן דלא אסרי לאחריו אי נמי אשמעינן דחשיב יום איד (א) פ"י יום א' י' לאסור כשאר יום אדס: **א' דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול**. ^(ב) י'ש מקשין מכאן לפ"ה דמתני' דפ"י דלמא ולשאת היינו מקח וממכר תינת מכר אכל מקח מאי לפני עור איכא ושמאי י"ל שממליא לו מעות לקנות כרכי עבודת כוכבים:

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

הן בלא אידיהן ואפי' לרבנן. איבעיא להו איסורא דלמיהב ומישקל בהדיא משום דלא תרויח ליה ואע"ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א:

יב א מ"י פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ג סנה לאוין מה שוש"ע י"ד ס' קמח סעיף ג:
יג ב מ"י שם הל' א ד טוש"ע שם סעיף א: